

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 lutego 2013 r. r.

DOLiS/DEC-94/13/6735,6740,6749,6756

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J. P. zam. [...], w przedmiocie udostępnienia jej danych osobowych przez B. S.A. z siedzibą [...] na rzecz Bi. z siedzibą [...] w i Z. z siedzibą [...] w oraz niezrealizowania przez ww. Bank. wobec jej osoby obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 24 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych,

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku w sprawie udostępnienia przez B. S.A. z siedzibą [...] danych osobowych Pani J. P. zam. [...], na rzecz Bi. oraz niezrealizowania przez ww. Bank. wobec jej osoby obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 24 i 33 ustawy**

o ochronie danych osobowych;

- 2) w pozostałym zakresie postępowanie umarzam.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pani J. P. zam. [...], zwanej dalej również Skarżącą, reprezentowanej przez radcę prawnego Pana M. G. z Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą [...], o wszczęcie wobec B. S.A. z siedzibą [...], zwanego dalej Bankiem, postępowania wyjaśniającego w trybie art. 18 i następnych ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą. W piśmie precyzującym żądanie pełnomocnik Skarżącej wskazał, że kwestionuje ona legalność

przekazania przez Bank jej danych osobowych do Bi. z siedzibą [...] i Ba. przy Z. z siedzibą [...] oraz niewykonanie przez Bank wobec jej osoby obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 24 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z tym wniosł o cyt: „wydanie decyzji administracyjnej nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem, zgodnie z dyspozycją art. 18 ustawy o ochronie danych osobowych, tj. w szczególności poprzez zaprzestanie przetwarzania danych, nieudostępnianie danych innym podmiotom, usunięcie danych osobowych – z baz danych wskazanych wyżej, do których bank przekazał dane osobowe Wnioskodawcy”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżąca była stroną kilku umów zawartych z Bankiem m. in. umowy o kartę kredytową zawartej w [...] marca 2008 r.
2. W związku z ww. umową Bank w dniu [...] kwietnia 2008 r. przekazał dane osobowe Skarżącej do Bi., zwanego dalej BI.
3. Na skutek, jak wskazał Bank w wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, nieuregulowania przez Skarżącą wobec Banku zobowiązania wynikającego z umowy o kartę kredytową zawartej w dniu [...] marca 2008 r. wysłał on do Skarżącej (na podany przez nią wówczas Bankowi adres do korespondencji: [...]) w dniach [...] sierpnia 2008 r. i [...] września 2008 r. pisma, informujące ją o możliwości przekazania jej danych osobowych do Z., zwanego dalej Z., celem przetwarzania tych danych w Systemie Ba. oraz zamiarze przetwarzania jej danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania (dowód - wydruki obrazów ekranów z systemu do obsługi klientów Banku potwierdzające, iż [...] sierpnia 2008 r. i [...] września 2008 r. zostały wygenerowane automatycznie listy do Skarżącej oznaczone symbolem [...] – w akрах sprawy).
4. W dniu [...] października 2008 r. Bank dokonał wpisu danych osobowych Skarżącej do Ba. prowadzonego przez Z.
5. W dniu [...] marca 2012 r. do Banku wpłynęło pismo pełnomocnika Skarżącej datowane na dzień [...] lutego 2012 r., stanowiące wniosek o udzielenie informacji w trybie art. 32 i następnie ustawy o ochronie danych osobowych (kopia pisma w aktach sprawy).
6. W dniu [...] kwietnia 2012 r. Bank usunął z Z. dane osobowe Skarżącej.
7. W dniu [...] czerwca 2012 r. Bank skierował do Skarżącej pismo stanowiące odpowiedź na wniosek jej pełnomocnika z dnia [...] lutego 2012 r.
8. Ww. pismo zostało zwrócone do nadawcy w dniu [...] lipca 2012 r. (data wpływu do Banku [...] lipca 2012 r.) z adnotacją zwrot nie podjęto w terminie. Następnie wysłane ponownie w dniu [...] lipca 2012 r. i także zwrócone do nadawcy w dniu [...] sierpnia 2012 r. (data wpływu do Banku [...] sierpnia 2012 r.) (kopie ww. zwróconej korespondencji w aktach sprawy).
9. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Bank wskazał m. in. cyt: „Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej pozyskane w związku z umowami zawartymi ze Skarżącą: umowa o pożyczkę z dnia [...] grudnia 2004 r., umowa

o pożyczkę gotówkową z dnia [...] stycznia 2007 r. oraz umowa o kartę kredytową z dnia [...] marca 2008 r. Dane Skarżącej są przetwarzane na podstawie przepisów prawa, tj. art. 74 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 71 tej ustawy, § 49 rozporządzenia Ministra Finansów z 1 października 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków w celu archiwalnym oraz na podstawie art. 105a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe w celu archiwalnym oraz na podstawie art. 105a ust. 1 tej ustawy, tj. w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. (...) podstawą prawną przekazania danych do BI. i Z był art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe. Nadmieniamy, że zadłużenie z tytułu karty kredytowej spłacono dopiero [...] maja 2010 r. Dane Skarżącej zostały usunięte z Systemu Ba. w dniu [...] kwietnia 2012 r., natomiast dane w BI. są nadal przetwarzane na podstawie art. 105a ustawy prawo bankowe”. (...) „Jako, że Bank pozyskał dane osobowe potrzebne do wydania karty kredytowej od Skarżącej, obowiązek informacyjny, jaki ciążył na Banku wynikał z art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych. Bank wywiązał się z tego obowiązku, przekazując Skarżącej w chwili wnioskowania o kartę wymagane ww. ustawą informacje, które znajdują się w treści wniosku o wydanie Karty Kredytowej [...] (...) Bank otrzymał wniosek Skarżącej o realizację jej uprawnień kontrolnych wynikających z art. 32 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych w dniu [...] marca br. (...) W związku z faktem, że reprezentujący Skarżącą pełnomocnik podniósł w tym wniosku kilka wątków przygotowanie odpowiedzi wymagało współpracy kilku jednostek Banku. W wyniku zweryfikowania treści udzielonej na ten wniosek odpowiedzi okazało się, iż pracownik ją przygotowujący przez pomyłkę nie umieścił w niej wszystkich wymaganych informacji, o które zwracał się nadawca wniosku. Niezwłocznie po wykryciu tej sytuacji pracownik winny ww. nieświadomego zaniedbania został odpowiednio pouczony, a jednostka Banku, w której ta sytuacja miała miejsce przeprowadzi również dodatkowe szkolenie w tym zakresie dla pracowników obsługujących zgłoszenia Klientów.”

10. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Z. wyjaśnił cyt: „Z. nie przetwarza w Systemie Ba jakichkolwiek danych Pani J. P. zam. [...].”
11. BI. wskazało natomiast cyt: „BI. przetwarza dane osobowe Skarżącej, przekazane przez B. S.A. i wprowadzone do zbioru danych przez BI.: (...) w dniu [...] kwietnia 2008 r., w zakresie umowy kredytu (...) z dnia [...] marca 2008 r. zwanej dalej »Rachunkiem 3« (...) Rachunek 3 ma status rachunku zamkniętego i przetwarzany jest w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego na podstawie udzielonej przez Skarżącą zgody oraz w celu stosowania metod statystycznych, na podstawie art. 105 ust. 4 i 5 ustawy Prawo bankowe”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek

wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przepis ten nakazuje uznać przetwarzanie danych osobowych za dopuszczalne m.in. wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), a także gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3).

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.).

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Bank i BI. musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przetwarzania danych Skarżącej przez Bank wskazać należy, iż z materiału dowodowego oraz okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, że J. P. była klientką Banku w związku z zawartymi przez nią z tym podmiotem umowami o pożyczki gotówkowe i kartę kredytową. Wszystkie zobowiązania Skarżącej wobec Banku zostały uregulowane i aktualnie Bank przetwarza jej dane osobowe na podstawie art. 74 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2009 r. Nr 152, poz. 1223) w zw. z art. 71 tej ustawy, § 49 rozporządzenia Ministra Finansów z 1 października 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków w celu archiwalnym oraz na podstawie art. 105a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe w celu archiwalnym oraz na podstawie art. 105a ust. 1 tej ustawy, tj. w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Zatem podstawę przetwarzania przez Bank danych osobowych Skarżącej stanowi przesłanka wymieniona w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Odnosząc się natomiast do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez BI. udostępnionych mu przez Bank, wskazać należy, że BI. jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi, że** banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. BI.), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w BI. służą wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest

niezwykle istotnym elementem w działalności banku. Bi. zostało utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyspieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomagania decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Przekazanie danych osobowych przez Bank do BI. nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego).

Przechodząc z kolei do zarzutu niezrealizowania przez Bank wobec Skarżącej obowiązku informacyjnego z art. 24 ustawy, wskazać należy, że nie znalazł on potwierdzenia w przeprowadzonym w sprawie postępowaniu wyjaśniającym. Zgodnie z brzmieniem przywołanego przepisu w przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę o: adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna – o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku (pkt 1), celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych (pkt 2), prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania (pkt 3), dowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej (pkt 4).

W przedmiotowej sprawie Skarżąca w dniu [...] lutego 2008 r. złożyła na formularzu bankowym wniosek o wydanie Karty Kredytowej [...]. W formularzu tym w części oznaczonej „Oświadczenia” Bank w punkcie 8 zawarł deklaracje o treści cyt: „potwierdzam, że zostałem/am poinformowany/a o prawie dostępu do swoich danych osobowych, ich poprawiania oraz do niewyrażania lub cofnięcia zgody na ich przetwarzanie w celu określonym w pkt 3, 4, 5 oraz 7”, w pkt 9 cyt: „przyjmuję do wiadomości i potwierdzam, że zostałem/am poinformowany/a, iż Bank przekazuje w przypadkach określonych w ustawie o prawie bankowym oraz ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych, dane osobowe klientów: a) do Ba. i do BI. oraz za ich pośrednictwem, do instytucji finansowych będących podmiotami zależnymi od banków, w związku z zobowiązaniami powstałymi z tytułu umowy (...); b) do biur informacji gospodarczej w zakresie zobowiązań wynikających z umowy (...); c) podmiotom, o których mowa w art. 6a-6d ustawy Prawo bankowe, w tym podmiotom którym Bank zleca windykowanie należności Banku”. Z kolei pod treścią formularza ww. wniosku Bank wskazał pełną swoją nazwę, adres siedziby oraz informacje identyfikujące go jako podmiot gospodarczy. Przedmiotowy formularz został podpisany przez Skarżącą.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Bank, zawierając w formularzu o wydanie karty kredytowej przytoczone wyżej informacje, wykonał dyspozycje z art. 24 ust. 1 ustawy. Skarżąca natomiast poprzez złożenia na nim swojego podpisu potwierdziła otrzymanie tych informacji.

Co do zarzutu Skarżącej niezrealizowania przez Bank wobec jej osoby obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, wskazać należy, że również i ten zarzut nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Stosownie do treści art. 33 ust. 1 ustawy na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a. W dniu [...] marca 2012 r. pełnomocnik Skarżącej skierował do Banku pismo datowane na dzień [...] lutego 2012 r. stanowiące żądanie udzielenia informacji wniosek o udzielenie informacji w trybie art. 32 i następnie

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Pismo to wpłynęło do Banku w dniu [...] marca 2012 r. Odpowiedź na powyższy wniosek Bank skierował do Skarżącej na adres: [...], w dniu [...] czerwca 2012 r. Pismo to w ocenie organu stanowiło realizację obowiązku informacyjnego, o którym mowa powyżej. Jak wynika z załączonych do akt sprawy kserokopii ww. przesyłki, została ona zwrócona do nadawcy w dniu [...] lipca 2012 r. (data wpływu do Banku [...] lipca 2012 r.) z adnotacją zwrot nie podjęto w terminie. Wobec powyższego, Bank w dniu [...] lipca 2012 r., ponownie skierował ww. pismo do Skarżącej, jednakże ono także zostało zwrócone do nadawcy w dniu [...] sierpnia 2012 r. (data wpływu do Banku [...] sierpnia 2012 r.). Wskazać w tym miejscu należy, iż okoliczność nie odebrania przez Skarżącą korespondencji nie stanowi przesłanki dla uznania, iż Bank nie zrealizował wobec Skarżącej obowiązku informacyjnego z art. 33. Niewątpliwie Bank uchybił wytyczonemu mu dyspozycją przepisu art. 33 ustawy terminowi do udzielenia odpowiedzi, co stało się przedmiotem wystąpienia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do Banku o respektowanie przepisów ww. ustawy i prawidłowe wykonywanie obowiązku informacyjnego wynikającego z jej art. 33.

Postępowanie administracyjne w przedmiocie udostępnienia przez Bank danych osobowych Skarżącej na rzecz Z. należy natomiast umorzyć. Rozstrzygającym w tym zakresie jest bowiem fakt, że Z. aktualnie nie przetwarza jej danych osobowych. W udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach Z. oświadczył, iż „nie przetwarza w Systemie Ba. jakichkolwiek danych Pani J. P. zam. [...]”

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wystarczy wskazać tu choćby wyrok z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) NSA – Ośrodka Zamiejscowego we Wrocławiu, w którym wskazano, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2 , 00 – 193 Warszawa).